

GISZNIK (1) *sb m*

gisznik *a.* [**giżnik**].

N sg gisznik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Masarz zajmujący się wyrobem kielbas, kielbaśnik: Farcinator, qui facit farcimina, czysznyk
[errata: gysznyk] *BartBydg* 56; [Farcinator. Lardarolo. Giżnik. wurftmacher. *Dict* 1566 F.]

Synonim: kielbaśnik.

KW